

ejusque Suffraganei simul convenire, ut suis providerent Ecclesiis anno Christi 411. Innocentio I. Summo Pontifice, Imperantibus Honorio & Theodosio, quo tempore Alani, Suevi & Vandali Hispanias depopulabantur.
Bracarense Concilium II. Secundum vero Bracarense Concilium convenit ann. Christi 563. sub Metropolitanano Lucretio, ut provideret Ecclesie, quam tunc Priscillianistarum heresis infestabat, contra quam Synodus septemdecim canones protulit. Exinde duos & viginti alios ut provideret Ecclesiasticis disciplinam, p. 190.
Can. 3. Ut non aliter quam Presbyteri minores populum saluter Episcopi, eisque populus respondeat, ibid.
Can. 6. Ut servata Metropolis professione ceteri Episcopi sedeant juxta ordinem suae consecrationis, ibid.
Can. 16. Ut qui per desperationem sibi mortem consciverunt, Ecclesiastica sepultura, & fidelium suffragiis priventur, ibid.
Can. 17. Catechumeni sine Baptismo defuncti careant Ecclesiae sepultura & oblationibus, ibid.
Can. 18. Ne fidelium defunctorum cadavera intra Ecclesiam, sed circa Ecclesiae murum sepeliantur. Vide ibi Scholium, ibid.
Can. 19. Ut oblationum distributiones inter Clericos singulis hebdomadis decendantur, p. 191.
Bracarense Concilium III. Tertium Bracarense Concilium anni 572. ibid.
Can. 5. Ne ulla sine dote conferretur Ecclesia, 190. & p. 280. can. 16.
Bracarense Concilium IV. Quartum Bracarense Concilium anni 655. p. 206.
Can. 2. In Missa Sacrificium vinum aqua modica miscendum & conferendum, ibid.
Can. 4. Sacerdotes dum sacrificant, vel Corpus Domini sumunt, vel ministrant, orarium utroque humero ferre debent, ibid.
Can. 5. Ne clerici cum feminis cohabitent, sola excepta matre, et si Nixenus canon, & Carthaginensis Concilii Tertii permittant cum fororibus habitare, ibid.
Can. 6. Pravam aboleri consuetudinem Episcoporum, qui in gestatorio humeris hominum imposito appensis de collo Sanctorum reliquiis per urbem procedebant, Levitis Albis indutis humeros suos supponentibus. Statuit autem, ut vel Levitae fericulum humeris gestent, in quo sola reliquiae sacra collocentur, Episcopus autem pedes subsequatur, velut Episcopus absque illo factu pedibus incedens, reliquias deferat, 207.
Britannia per Lucium Mercuriorum Regem ad Christum conversa, Eleutherio Pontifice, p. 41.
Bruno Tullensis Episcopus ab Henrico secundo Imperatore Roman dimissus ad Papae dignitatem consequendam, Cluniacon pertransiens, monitru Hildebrandi Monachi, quem secum ille Roman deduxit, purpuram deposuit, ne videretur dignitatem supernam ante Romanae Ecclesiae confirmationem praecepisse. Deinde laxanter Romae exceptus confirmatus est Papa, dictus Leo IX. p. 260. 261. n. 10.
Budense Concilium. Budense in Hungaria Concilium anni 1279. p. 329.
Can. 1. Ut Praelati sicut dignitate, ita & morum sanctimonia, & devota conversatione ceteris praecellere debent, & consuetudine coronam debent praeter aliis Clericis amplius deferre, qualem probatissimi regulares, ibid.
Can. 2. De cappis & mantellis Praelatorum, dum itinerrantur, & ut sub eis rosetas albas deferant, ibid.
Can. 3. Ne in suis privatis vestibus quidquam auri vel argenti gerant praeter crucem & anulum pastoralem, ibid.
Can. 4. Quibuscunque Clericis praeter Episcopum interdicuntur annuli, ibid.
Can. 5. Tabernae ingredi clerici verantur; alioqui puniendi prohibitione ingressus Ecclesiae, ibid.
Can. 6. Ne Clerici bellis aut hostilitatibus se immisceant nisi pro sui vel patriae defensione, sed ne prorsus militent. Eadem Can. 7. iterantur, ibid.
Can. 8. Ne nimis aut histrionibus intendant. Nec aleae vel taxillis: unde si monachi non abstant, ab Episcopo suspendantur ab officio vel beneficio. Ne ludis intersint. Ita tondentur, ut aperta pateant aures. Innumeris aliis canonibus haec ipsamet confirmantur, 329.
Can. 9. Nullus Clericus sententiam sanguinis dicat aut proferat, nec per adulationem vel inclinationem chirurgiam exerceat, nec purgationi aquae vel ferri ullaenus cooperetur, 330.
Can. 11. Ne Sacerdos vel Clericus gladium portet, nisi timoris causa manifesta ingruerit, sed neque tunc sine licentia Praelatorum, ibid.
Can. 21. Ut per omnes Ecclesias christina, oleum sanctum & Eucharistia sub clavibus custodiantur. Quae si is, ad quem spectat ista custodia, neglexerit, tribus mensibus ab officio & beneficio suspendatur, & si per ejus incuriam aliquid nefarium contigerit, gravius puniatur, ibid.
Can. 32. Nemo incogitatus admittatur ad ministrandum in sacris Ordinibus, ibid.
Can. 41. Ne propria Sacerdotis aut quavis alia suppellex in Ecclesia reponatur, nisi propter hostiles incurfus aut incendia repentina, ibid.
Can. 43. Ne profanentur Ecclesiae vel Cemeteria. Ne in his choreae vel judicia fiant, ibid.
Can. 64. Ne Monachi extra Monasteria sua exeant nisi ex justa causa cum licentia Abbatis vel Praepositi, nec dimittantur sine socio. Alioqui puniendi Abbates vel Praepositi, si suum in hac re officium neglexerint, & suspendendi a Dioecetano.
Burdigalense Concilium I. Burdigalense Concilium anni 1583. p. 433.
Tit. de Sacramento Ordinis. Ut ad Ordines promovendi serio examinentur, & quae praesertim in hoc examine observanda, ibid.
Item ne Episcopi quidquam pro Ordinatione accipiant. Scribae autem literas expedientis salarium ordinatur moderatum, ibid. 434.
Tit. de Parochiis. Multa eis praescribuntur: 1. Ut plebem catechizent. 2. Vitia coarguant. 3. Inimicos reconcilient. 4. De pauperibus inquirant & provideant, & de puellis nubilibus, de orphanis, de aegrotis, aliisque miserabilibus personis, ibid. 434.
Item ut singulis annis quatuor libros ac indices conscribant. 1. De Baptismis. 2. De Communionibus Paschalis. 3. De Matrimoniis. 4. De Sepulturis & Parochianorum obitibus, ibid.
Item qua ratione per univalem vel primitiarum assignationem parochialis Ecclesiae pauperum sustentent succurratur, ibid.
Tit. de Verbi Divini praedicatione. De concionatoribus ab Episcopo eligendis & alimentis eisdem praestandis, ibid.
Item de officiis concionatorum, & quae vitanda illis sunt, ibid.
Tit. de Usuris. Decernitur, mutuum debere esse gratuitum, ne plus exigatur quam collatum fuerit in sorte, nisi in casibus a jure permittis. Item varii contractus referuntur, in quibus usura declaratur, ideoque prohibentur, ibid. & seq. Vide vocem Usura.
Burdigalense Concilium II. Alterum Burdigalense Concilium anni 1624. p. 446.
Tit. de dimissiois literis. Episcopo subditos suos a se ordinari fatigant, nec nisi probatos & examinatos ad alios Antistites dimittant ordinandos, ibid.
Item ne incapaces aut indigni quocunque respectu referantur aut privilegia a quocumque Episcopo indiscussis examiniue excepti ordinentur, ibid.
Item ne capitula Cathedralium Ecclesiarum dimissiois concedant nisi post anni decursum, ibid.
Tit. de Concilio Provinciali. Ut Episcopi stans diebus ad assignatum Concilii locum conveniant sub penis canonicis, p. 439. 440.
Omnes propemodum Synodales conventionum Episcoporum in unam aliquam Provinciam constitutiones post ultimum generale Concilium sunt renovationes praecedentium canonum, praesertim Tridentinorum, ut supervacaneum sit illas in parallelos simul conferre, perinde ac si robur Tridentinis decretis inde accederet, 440.
Burgundiones. Burgundionum sub Rege Sigismundo conversio ad Catholicam fidem, fatigante Avito Vicennensi Episcopo, p. 167. n. 21.
Byzantium. Byzantium altera Roma sedes Imperii Orientis, p. 110. Vide inferius vocem Constantinopolis.
C
Cabilo. Catalaunum. Cabilo & Catalaunum binae in Gallia civitates Episcopales, quae communi vocabulo vulgo nominantur Chacons. Et quidem Cabilo ad Ararim, Chacons sur Saone suffraganea est Archiepiscopo Lugdunensi. At vero Chacons sur Morne, Catalaunum ad Maronam, suffragatur Archiepiscopo Rheimensi.
Cabilonense Concilium I. Cabilonense primum Concilium iniit regnante Clodoveo II. anno 550. p. 203. & seq.
Can. IV. Ne unius civitatis duo ordinentur Episcopi. Id veterat Nicenus canon 8. Nisi oppositum suadeat necessitas accessendi coadjutoris propter aetatem decrepitam, aut infirmitatem immedicabilem praesentis Episcopi, sicut olim divino consilio factum est, quando Alexander in auxilium vocatus fuit Narcissi Hierosolymitani Episcopi centesimum & decimum quintum aetatis annum supergressi, ut referat Eusebius Caesariensis, ibid.
Can. V. Ne res parochiarum laicis regendae committantur, ibid.
Can. VI. Ne quis res Ecclesiarum invadere praesumat, ibid.
Can. VII. Cavetur, ne defuncto presbytero vel Abbate quidquam de rebus parochiae vel monasterii pereat, vel dilapidetur, ibid.
Can. VIII. Poenitentiae Sacramenti, & injunctae satisfactionis necessitas, ibid.
Can. IX. De mancipiis Christianis a servitute infidelium redimendis, ibid.
Can. XI. Ne Clerici compellantur coram laicis iudiciis litigare, sed suis dimittantur Episcopis, 204.
Can. XII. Ne sint in uno monasterio duo Abbates. Et ne Abbas sibi successorem nominet, ibid.
Can. XIII. Nemo alterius Clericum retinere aut ordinare praesumat, 205.
Can. XV. Ne Abbates aut Monachi patrocinium secularium contra Ecclesias requirant, secus facientes ab Episcopo excommunicentur ibid.
Can.

Can. XVI. Ne quis in sacris pretio ordinetur. Vide Chalcedonensem can. 2. ibid.
Can. XX. Agapius & Bobo Episcopi Dianensis Ecclesiae ob delicta degradantur, ibid.
Cabilonense Concilium II. Alterum Cabilonense Concilium anni 813. sub Carolo Magno, p. 240.
Can. 1. De officio Episcoporum, ut legant sacros libros, canones Patrum, Pastorem B. Gregorii Papae, & crebro predicent, ibid.
Can. 3. Ut scholas in suis dioecibus instituunt, ibid.
Can. 6. Avaritiam praerogant Sacerdotum suadentium renuntiantibus saeculo, ut res suas Ecclesiis largiantur, ibid.
Can. 8. Ut Sacerdotes de suis redditibus asservatis pauperibus subveniant, ibid.
Can. 9. Decima ubi solvenda sint, ibid.
Can. 20. De pace & unitate fidelium, ibid.
Can. 21. Ut Magistratus sine personarum acceptione iuste iudicent, ibid.
Can. 46. De sacra Communione devote frequentanda, ibid.
Can. 49. Quibus in locis Missarum solemniam celebranda, non in locis privatis, ut prohibent Laodicens & Chalced. Synodi, ibid. 241.
Can. 61. De moderandis colloquiis monialium cum secularibus in auditorio monasterii, 241.
Cacilia. Cacilia Virgo, Valerianus, & Tiburtius sub Alexandro Martyres, p. 41. n. 6.
Caesaraugustanum Concilium. Caesaraugustanum Concilium anni 381. sub Damaso Papa adversus Priscillianitas, p. 115.
Can. 3. Eucharistiae gratiam qui non in ipsa Ecclesia consumpserit, anathema sit. Priscillianitae enim abutebantur eo Sacramento ad execrandam flagitia, & in suis coetibus loco Eucharistiae ritus abominabiles induxerant, ibid.
Can. 5. Quem suus Episcopus ab Ecclesia separaverit, ne ab aliis recipiatur, p. 115.
Can. 7. Ne quis sibi Doctoris nomen imponat, ibid.
Can. 8. Ne velentur virgines nisi post probatam 40. annorum aetatem, ibid.
Carmonia. Carmoniae manuum impositionis quidam significent, p. 15.
Carmoniae quae baptismi adhibebantur, p. 35.
Carmoniae olim circa Eucharistiam usitate, p. 18. 19.
Chalcedonense Concilium I. Chalcedonense Concilium oecumenicum quartum adversus Eutychem haereticum anno Christi 451. sub Leone Papa I. Marciano Imperatore Orientis, p. 148. Praesidentibus Legatis Apostolicis.
Actione I. Dioscorus Alexandrinus Episcopus fautor Eutychem, multorum scelerum convictus, praesens de gradu & sessione deponitur, eique inter alia obicitur, quod absque Summi Pontificis auctoritate Synodum ausus fuisset celebrare, quod nunquam ante factum fuerat, p. 149. n. 7.
Actione II. Recitata sunt fidei Nicenae, & secundae Synodi symbola, & Leonis Papae ad Flavianum epistola, qua perlecta Synodus acclamavit. Petrus per Leonem Pontificem loquutus est, Apostoli hoc docuerunt, ibid. n. 8.
Actione III. Inferitur disceptatio inter Eutychem se fingentem aegrotum, & Legatos a Flaviano ejus Synodo missos, ut illum ad Concilium Constantinopoli coactum citarent. Marcianus Augustus ad Synodum Chalcedonensem ingreditur, ibid. n. 9.
Actione VII. Concilium praesente Marciano decernit de duabus insignibus Ecclesiae Antiochena & Hierosolymitana. Quod decretum postea Justiniano rogante quinta Synodus confirmavit. Deinde Lateranensi quarta sub Innocentio III. Finito Concilio tres Canones falsos Ananios cum aliquot Graecis Episcopis furim induxit, quos Legati Apostolici compta fraude reprobarunt ob novitatem eorum, & ambitionem Apostolicam dignitati & Sedi Apostolorum Principis injurias, ibid. n. 11.
Chalcedonensis canon 2. Episcopus damnat, quicunque pretio ordinationem fecerit, 150. 151.
Can. 3. Ne Clerici ob lucrum rebus secularibus se implicent, ibid.
Can. 4. Ut monachi Episcopis subjiciantur: Neque nova monasteria aut Ecclesiae sine consensu Episcopi construatur, p. 151.
Can. 6. Ut nullus ordinetur nisi cum Ecclesiae, in qua ministraturus sit, assignatione, ibid.
Can. 7. Vetat militiae sacrae adscriptos ad saecularem vitam redire, ibid.
Can. 8. Ut Rectores Hospitalium Episcopis subjiciantur, ibid.
Can. 9. Ut Clerici non nisi apud Episcopos inter se litigent, p. 152.
Can. 10. Non licere Clerico duas simul Ecclesias tenere; Neque per ambitionem de una in alteram transferri, ibid.
Can. 11. Quibusnam personis literae commendatariae aut pacificae ab Episcopis concedendae, ibid.
Can. 12. Ne una Provincia in duas Metropoles dividatur, ibid.
Can. 13. Ut sine commendatiis Clerici extra suas Ecclesias non ministrent, p. 153.
Can. 14. Prohibet Clericis inferioribus alterius saeculae uxorem ducere, ibid.
Can. 15. Ne Diaconis ante 40. aetatis annum ordinetur, neque si ordinata cuicumque nubat, ibid.

Can. 16. Monachus vel Monialis Deo dicata a nuptiis arceatur, ibid.
Can. 17. Parochiae rusticanae quibusnam pastoribus subjiciantur. Et valere in Ecclesiis praescriptionem annorum triginta. Et de jure praeventiois in appellationibus ad Exarchum, vel ad Patriarcham, vel ad Episcopum Constantinopolis, ibid.
Can. 18. Conjuraciones adversus Episcopos prohibentur, p. 154.
Can. 19. Ut Episcopi corripiantur, qui ad Synodum vocati venire negligunt absque iusta causa, ibid.
Can. 20. Clericus unius Ecclesiae in aliena prohibetur ordinari, ibid.
Can. 21. Clerici aut laici ne absque praevio examine ad accusandum Episcopum admittantur, ibid.
Can. 25. Ut intra tres ab electione menses Episcopi conferrentur, ibid.
Can. 26. Ne sine aonono Episcopus res Ecclesiae per se administret, p. 155.
Can. 27. In raptore feminarum sub obtentu matrimonii non valeat conjugium, quando femina est in raptoris potestate. Et ut raptor sic infamis & excommunicatus, & teneatur raptam dotare iudicis arbitrio, ibid.
Callinicus. Callinicus Mathematicus, adinventor a se igne Graecanico, clausum Saracenorum incendit, p. 196. num. 9.
Calojoannes. Calojoannes in Oriente imperat. Insignes illius victoriae, & pietas, p. 270. n. 17.
Cameracense Concilium. Cameracensis Ecclesia in Metropolim erecta per diminutionem Provinciae Rheimensis a Paulo IV. & Pio IV. Pontificibus, Cameracense Concilium iniit anno 1565. p. 422.
Ejusdem tit. v. cap. 4. Pastores in suis Ecclesiis nulli concionari permittant sine mandato Ordinarii, ibid.
Tit. VII. cap. 5. Rejected ab ordinario liberum habet aditum ad Superiorem, ut sibi negatum beneficium conferatur: Superior vero non conferat nisi bene examinatis recusationis praedictae causis, nec omnino conferat, si repulsa causa iusta extiterit, ibid.
Cap. 6. Quotquot habent beneficia suis Ecclesiis unita, ut Capicula & Abbates, non prius provideant Pastores curatis beneficiis, quam praesentati Ordinario fuerint & ab illo probati. Neque possint Abbates & Capitula admittos & probatos ab Ordinario revocare nisi de ipsius consensu. Atque iidem constituti rectores mandatis Episcoporum obtemperent, ab eisque, si deliquerint, corrigantur, p. 423.
Cap. 8. Curati adminicularios Sacerdotes non accipiant quoad ministeria Sacramentorum, & reliqua munera quacunque mercede, nisi Episcopo praesentati, ab eodem approbati, & literas approbationis retulerint, ibid.
Tit. VIII. cap. 1. Damnatur in Sacerdotibus ebrietas & provocatio ad haultus aequales. Rei hujus vitii castigandi & suspendendi, ibid.
Tit. XX. cap. 3. & 4. De piis imaginibus Christiano ritu colendis, ibid.
Cap. 5. Miracula non divulganda sine auctoritate Ecclesiae, ibid.
Tit. XXII. De indulgentiis & clavium potestate, ibid.
Canon. Canones Apostolorum quam habeant auctoritatem, p. 4.
In Canonibus qui Apostolis ascribuntur, multa quidem sunt ficticia, sed quaedam ficticia & apocrypha sunt, p. 45. n. 1. 2.
Canones 45. 46. & 67. de baptizatis ab haereticis denuo baptizandis ficticia & commentitia sunt, ibid.
Quid de quinquaginta a Dionysio Exiguo collectis, 5. n. 4.
Canonum Ecclesiasticorum habuerunt collectionem suam Franci sub prima Regum suorum progenie, ibid. n. 6.
Canon 5. Apostolis ascriptus, statuens depositionis penam in Episcopum, qui specie religionis uxorem suam dimiserit, videtur ab haereticis vel Schismaticis profectum, p. 5. n. 7.
Canones decem celebres de gratia & libero arbitrio a Dionysio Abbate ex scriptis Romanae Ecclesiae collecti commendabiles, p. 138. & 141.
Canonici cantores, de quibus Canon. 15. Laodicens, longe praecesserunt institutum canonicorum regularium, pag. 106. num. 10.
Canon est regulam significet, saepe pro catalogo Clericorum unius Ecclesiae servitium usurpat. Unde quoque dicebantur Canonici quicunque Clerici in unius Ecclesiae, cui ministrabant, matricula descripti. Aliae praeterea indignantur vocis canonis significationes, p. 105. 106.
Canones Ecclesiae non licet Clericis ordinatis ignorare. Episcopis autem cura incumbit, ut eorum cognitione imbuantur, p. 114. 115. & 235. n. 2.
Canones poenitentiales Petri Alexandrini Episcopi, p. 49. 50. & p. 62. 63. n. 2.
Canonici. Canonici, vita & officium, p. 389. n. 19. p. 410. n. 73.
Canonici aut Parochorum tenuiores redditus supplendi per simplicium beneficiorum uniones, fructum vel primitiarum assignationes, vel parochianorum contributiones, p. 440. n. 7.
Vide Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 13. & 15.
Canonica Scriptura. Canonice Scripturae recensentur, p. 109. p. 116. 117. n. 7.
Cantus Romanus. Cantus Romanus in Ecclesiis Gallicanas introductus ex consensu Pipini Regis & Caroli Magni, p. 232. cap. 74.
Cantus Ecclesiasticus sive vocalis, sive instrumentorum, sive cam-